

Samen voor gelijke kansen!

**Gelijke kansen
voor ieder kind**

Het SKB is een samenwerkingsverband van maatschappelijke organisaties die aanvullend onderwijs bieden rondom het vergroten van kansengelijkheid en burgerschapsonderwijs. Wij willen dat alle kinderen in Nederland dezelfde kansen krijgen, ongeacht hun achtergrond.

Wij maken ons zorgen. De ongelijkheid onder kinderen en jongeren in Nederland neemt toe. De verschillen tussen de verschillende sociale klassen neemt daarmee ook toe. De plek waar je wieg staat is nog steeds van grote invloed op de kansen die je krijgt in het leven. Met alle gevolgen van dien. Dat kunnen we ons simpelweg niet veroorloven. Niet als economie, niet als land én niet als mens.

Daarom zetten wij ons als maatschappelijke organisaties en aanbieders van aanvullend onderwijs gezamenlijk in voor kansengelijkheid voor alle kinderen en jongeren in Nederland. Dat kunnen we echter niet alleen. Daar hebben we iedereen bij nodig; onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke organisaties, gemeenten, het rijk, bedrijven, wetenschap, jeugdhulp, welzijn én de jongeren zelf.

Het investeren in de basisvaardigheden, de kwaliteit van het onderwijs verbeteren (o.a. door het invoeren van een opleidingsregister voor leraren) én het oplossen van het lerarentekort zijn wat ons betreft de meest cruciale interventies voor de komende jaren. Daar mag het echter niet bij blijven. Daarom hebben wij zes hoofdthema's ontwikkeld die als kapstok kunnen dienen voor een coherente visie op kansengelijkheid.

1. Voorkom kansenongelijkheid

Voorkomen is beter dan genezen. Dat geldt ook voor kansenongelijkheid. En dat vraagt om een integrale visie op samenleven met brede welvaart als uitgangspunt. De belangrijkste voorspellers van kansenongelijkheid zijn de financiële situatie waarin je opgroeit, het opleidingsniveau van de opvoeders én de wijk waarin je geboren wordt. Die drie elementen hebben we samen te beïnvloeden; vanuit één integrale visie en vanuit één ministerie Jeugd & Onderwijs.

2. Investeer vroeg, structureel én ongelijk

Kansenongelijkheid begint al in de buik. Achterstand die in de eerste jaren (0-4 jaar) zijn opgelopen worden niet of nauwelijks meer in gelopen. Daarom hebben we vroeg en structureel te investeren in een kansrijke start. Begin met extra investeren in vroegtijdige signalering en gratis VVE voor **alle** kinderen. Laat daarnaast de arbeidseis los voor het recht op vergoeding van kinderopvang; werk toe naar een inclusieve kinderopvang. Stimuleer vergaande samenwerking tussen consultatie, kinderopvang, onderwijs én maatschappelijke organisaties (alle scholen een IKC!) met extra aandacht voor gezinsgerichte programma's. Durf hierin ongelijk te investeren en stop met de subsidieconfetti. Onderwijs, en alles wat daarmee samenhangt (leermaterialen, schoolreisjes etc), is gelijkwaardig en gratis toegankelijk.

3. Zet het kind centraal; niet het systeem

Wat nou als we een kind en diens ontwikkeling **echt** centraal zouden stellen? Dan investeren we in een sterk pedagogische basis waarin het systeem zich aanpast én niet het kind. Waarin maatwerk mogelijk is. Dan waarderen we kinderen meer op de ontwikkeling dan op de prestaties. We investeren extra in momenten dat kinderen kwetsbaar zijn (bijv. de overgangsmomenten) en hebben we al veel eerder individuele aandacht voor sociaal-emotionele ontwikkeling. We geven jongeren nog meer zelf een stem. Dan zetten we in op latere selectie en brede brugklassen om het potentieel tot bloei te laten komen. We hebben doorlopende leerlijnen over onderwijssystemen en -niveaus heen en investeren extra in programma's om thuiszitten tegen te gaan. **We kijken minder en zien meer.**

4. Kansengelijkheid als collectieve opdracht

Kansenongelijkheid is geen onderwijs- maar een maatschappelijke opgave. Laten we het dan ook zo organiseren; met de school als anker. Zet daarom extra in op een breed ontwikkelaanbod door de Rijke Schooldag als standaard te stellen voor alle scholen in Nederland. Waar er óók ruimte is voor individueel maatwerk. Het is belangrijk om het belang en de rol van het maatschappelijk middenveld en aanvullend onderwijs daarin te erkennen. Het aanbod moet niet náár school worden gebracht maar er moet samen worden gewerkt in de school. Ook het bedrijfsleven speelt hierin een actieve rol. Maak ondersteuning (bijv. extra handen in de klas) financieel aantrekkelijk voor werkgevers om medewerkers flexibel en structureel in te zetten in het onderwijs.

5. Bouw scholen als gemeenschappen

Scholen zijn als een anker gelegen in de wijk en in de buurt en daarmee is de school een minisamenleving waar het collectief centraal staat.

Van de ik- naar een wij-maatschappij.

Versterk daarom het concept van buurtscholen en investeer extra in brugfunctionarissen, ouderbetrokkenheid én in schoolgebouwen die dat concept faciliteren. De school als leerfabriek is verleden tijd. Het is een plek waarin we ontmoeting en ontwikkeling stimuleren; bijvoorbeeld door het beschikbaar stellen van een bibliotheek op iedere school of VO-scholen financieel te stimuleren om drie of meer niveaus aan te bieden. Zodat leerlingen van alle niveaus elkaar kunnen ontmoeten.

6. Ontzorg en ondersteun scholen

Scholen hebben als anker in de wijk én in de buurt een cruciale rol. Daarom hebben we scholen te ontzorgen en ondersteunen. De minimale vereiste is structurele financiering en het verlagen van regels en regeldruk; denk bijvoorbeeld aan het versimpelen van de allocatiebeperking voor geldstromen. Regel ook voldoende organisatiekracht en ondersteunende expertise op een school; kom met een ontwerp van een basisstructuur voor een goede onderwijsinstelling met voldoende ondersteuning.

Op jaarbasis komen vele aanbieders van aanvullend onderwijs op scholen af. Ontwikkel één digitale vindplaats met een simpel overzicht van aanbieders van aanvullend onderwijs die allemaal voldoen aan een onafhankelijk kwaliteitskader.

Jeroen Paul Nijmeijer | Directeur SKB

3. Zet het kind centraal; niet het systeem

Wat nou als we een kind en diens ontwikkeling **echt** centraal zouden stellen? Dan investeren we in een sterk pedagogische basis waarin het systeem zich aanpast én niet het kind. Waarin maatwerk mogelijk is. Dan waarderen we kinderen meer op de ontwikkeling dan op de prestaties. We investeren extra in momenten dat kinderen kwetsbaar zijn (bijv. de overgangsmomenten) en hebben we al veel eerder individuele aandacht voor sociaal-emotionele ontwikkeling. We geven jongeren nog meer zelf een stem. Dan zetten we in op latere selectie en brede brugklassen om het potentieel tot bloei te laten komen. We hebben doorlopende leerlijnen over onderwijssystemen en -niveaus heen en investeren extra in programma's om thuiszitten tegen te gaan. **We kijken minder en zien meer.**

4. Kansengelijkheid als collectieve opdracht

Kansenongelijkheid is geen onderwijs- maar een maatschappelijke opgave. Laten we het dan ook zo organiseren; met de school als anker. Zet daarom extra in op een breed ontwikkelaanbod door de Rijke Schooldag als standaard te stellen voor alle scholen in Nederland. Waar er óók ruimte is voor individueel maatwerk. Het is belangrijk om het belang en de rol van het maatschappelijk middenveld en aanvullend onderwijs daarin te erkennen. Het aanbod moet niet náár school worden gebracht maar er moet samen worden gewerkt in de school. Ook het bedrijfsleven speelt hierin een actieve rol. Maak ondersteuning (bijv. extra handen in de klas) financieel aantrekkelijk voor werkgevers om medewerkers flexibel en structureel in te zetten in het onderwijs.

5. Bouw scholen als gemeenschappen

Scholen zijn als een anker gelegen in de wijk en in de buurt en daarmee is de school een minisamenleving waar het collectief centraal staat.

Van de ik- naar een wij-maatschappij.

Versterk daarom het concept van buurtscholen en investeer extra in brugfunctionarissen, ouderbetrokkenheid én in schoolgebouwen die dat concept faciliteren. De school als leerfabriek is verleden tijd. Het is een plek waarin we ontmoeting en ontwikkeling stimuleren; bijvoorbeeld door het beschikbaar stellen van een bibliotheek op iedere school of VO-scholen financieel te stimuleren om drie of meer niveaus aan te bieden. Zodat leerlingen van alle niveaus elkaar kunnen ontmoeten.

6. Ontzorg en ondersteun scholen

Scholen hebben als anker in de wijk én in de buurt een cruciale rol. Daarom hebben we scholen te ontzorgen en ondersteunen. De minimale vereiste is structurele financiering en het verlagen van regels en regeldruk; denk bijvoorbeeld aan het versimpelen van de allocatiebeperking voor geldstromen. Regel ook voldoende organisatiekracht en ondersteunende expertise op een school; kom met een ontwerp van een basisstructuur voor een goede onderwijsinstelling met voldoende ondersteuning.

Op jaarbasis komen vele aanbieders van aanvullend onderwijs op scholen af. Ontwikkel één digitale vindplaats met een simpel overzicht van aanbieders van aanvullend onderwijs die allemaal voldoen aan een onafhankelijk kwaliteitskader.